

Aleksandar Novaković

A GDE SAM TU JA?

(radijska drama)

DRAMATIS PERSONAE:

Miloš, pozne tridesete
Panić, srednje dvadesete
Darja, srednje dvadesete
Milica, srednje dvadesete
Kelner, srednje dvadesete
Viktor, pozne pedesete
Mirjana, u tridesetim
Nikola, pozne tridesete
Gazda-Marko, šezdesete
Vladislava, Miloševa majka, šezdesete
Taksista Rade, u četrdesetim

KAO I :

glasovi prolaznika, gostiju lokala, žena i muškaraca u radijskim džinglovima

AMBIJENTALNA MUZIKA KOJA ODJEKUJE U VELIKOJ KANCELARIJI. ŠUŠKANJE I PUCKANJE PLASTIČNE AMBALAŽE. NERVOZNO MILOŠEVO ŽVAKANJE. ZVONJAVA TELEFONA. PRITSKANJE PLASTIČNOG DUGMETA

MILOŠ (žvaćući): Da Milice?

MILICA (preko zvučnika na telefonu): Došao je Panić. Da ga pustim?

MILOŠEVO KAŠLJANJE

MILOŠ (žvaćući): Pusti ga.

MILOŠEV DUBOK UZDAH. MILOŠEVO NERVOZNO UDARANJE PRSTIMA PO KOMPJUTERSKOJ TASTATURI. KUCKANJE NA TANKIM DRVENIM VRATIMA

MILOŠ (žvaćući): Upadaj.

OTVARANJE TANKIH DRVENIH VRATA. LAGANI, SIGURNI KORACI U LAGANIM CIPELAMA PO UGLAČANOM PODU POKRIVENOM PARKETOM

MILOŠ (žvaćući): Pazi da se ne oklizneš. Jutros su brisali.

PANIĆ: Aha. Kako god.

MILOŠ (žvaćući): Uzmi stolicu. Sedni.

ŠKRIPANJE STOLICE KOJA SE POLAKO VUČE PO UGLAČANOM PODU POKRIVENOM PARKETOM

MILOŠ (žvaćući): Lakše bre s tim.

PANIĆ: Što? Da nisi mamuran?

MILOŠ (žvaćući): Ne, samo ne volim taj zvuk. Ma, šta ti ja objašnjavam? Sedni.

PANIĆ: Okej, Miloše.

SEDANJE NA STOLICU

MILOŠ (žvaćući): Za tebe sam ja šef, šef kreativnog tima.

PANIĆ: Okej, Miloše, ti si šef kreativnog tima.

DUBOK MILOŠEV UZDAH.

MILOŠ (žvaćući): Ti baš ne znaš da mi olakšaš.

PANIĆ: Šta da ti olakšam?

MILOŠ (žvaćući): Sećaš se ovog.

MILOŠEVO TIPKANJE PO TASTATURI. KALIPSO MUZIKA. KIKOTANJE MAJMUNA.

KRICI TROPSKIH PTICA.

MUŠKI GLAS /repuje/: Alo, bre, vreme je za zezanje! I deda sad, zna šta je zezanje! Vreme je za žurku, za protezanje! Ajde, sad vreme je za zezanje! Deda je za žvaku, kakva proteza, bre! Ajde, ajde deda, ajde deda, da se zezamo!

ŽENSKI TREPERAVI GLAS /lažno uzbudjeno/: “Veneralex”, preparat za potenciju!

ŽENSKI I MUŠKI GLAS: Ajde deda se zezamo!

GLISANDO NA KLAVIRU. PRST PRITISKA DUGME NA TASTATURI.

PANIĆ: Kako da se ne sećam? Ovo je moj radijski džingl za "Veneralex".

MILOŠ (žvaćući): I?

PANIĆ: I, ljudima se dopao i preparat se prodaje.

MILOŠ (žvaćući): A šta si radio pre toga?

PANIĆ: Što me to pitaš kad znaš?

MILOŠ (žvaćući): Hajde, reci.

PANIĆ: Pa, radio sam ženske tampone "Intimissimo", kolač sa utkusom mente "Mental", reklamu za riblji restoran "Posejdon".... E, i kompjutersku firmu "Pear". Pa onda....

MILOŠ (žvaćući): I sve im se to dopalo?

PANIĆ: Da.

MILOŠ (žvaćući): I roba se bolje prodavala?

PANIĆ: Jeste.

MILOŠ (žvaćući): A niko drugi iz kreativnog tima nije imao bolju ideju? Po mišljenju klijenata, to jest.

PANIĆ: Nije. Po mišljenju klijenata, to jest.

UDARANJE MILOŠEVE ŠAKE PO STOLU.

MILOŠ (žvaćući): Jel' sad kapiraš?

PANIĆ: Šta to?

MILOŠ (žvaćući): Znaš ti.

NERVOZNO PANIĆEVO TRUPKANJE NOGOM PO PARKETU

PANIĆ: Ne znam.

MILOŠ (žvaćući): Prestani da to radiš.

PANIĆ PRESTANE DA TRUPKA NOGOM.

PANIĆ: Okej, izvini.

MILOŠ (žvaćući nešto nervoznije): Dobro, onda ćemo polako. Vidi, karijera u ovom poslu nikad nije vezana za jednu firmu, jednog poslodavca. Postoji nebrojeno mnogo mogućnosti. Kad dođe vreme da neko ode svojim putem on ne treba da na to gleda kao na kraj sveta. Posmatraj to kao novu poslovnu mogućnost, kao novi početak.

PANIĆEVO TEATRALNO TAPŠANJE

PANIĆ: Ček, ček, ček! Da skratimo priču: ti mene otpuštaš? Kao, petak je, tad je najmanji stres i super za otpuštanje. Onda pustiš laganeze muziku, žvaćeš žvakicu, ubediš me da sam ja kriv i pošalješ me kući. Jel' to poenta?

MILOŠ (žvaćući): Ne, ne otpuštam te, samo ču morati da te pustim. Imamo probleme sa brojem zaposlenih i neko je morao da ode iz tima. Ispostavilo se da si to ti.

PANIĆ: Ja? Da me pustiš? Jesi me držao zaključanog u podrumu pa me sad kao puštaš?

MILOŠ (žvaćući): Nema potrebe za tim uličnim žargonom.

PANIĆ: I šta je značilo ono sa puštanjem džingla? Neko psiho mučenje?

MILOŠ (žvaćući): Ne, to je razlog zbog kojeg te otpuštam.

PANIĆ: Otpuštaš me zato što imam bolje ideje od svih u timu? Zato što sam vam doneo pare?

MILOŠ (žvaćući): Ne, nego zato što su tvoje ideje najgluplje.

PANIĆ: Glupe su a klijenti ih vole?

MILOŠ (žvaćući): Pa, kad su glupi. Marketing je stil, reklama je stil a to tvoje je sirovina.

PANIĆEVO USTAJANJE. ŠKRIPA STOLICE

PANIĆ: Radim za vas dve godine kao kreten, kući me čeka trudna žena, u kreditima sam k'o Grčka a ti me otpuštaš? Kakav si ti bre čovek?

PIŠTANJE FOTELJE. MILOŠEVO USTAJANJE.

MILOŠ (žvaćući): Kakav sam ja čovek? Ja sam čovek koji ne trpi drske prostačine u svom timu! I ja sam ovde sedam godina! Sedam, bre! I ovoj firmi sam dao svoju jetru i svoja pluća. Živim na ovim nikotinskim žvakama koje po ceo dan muljam po ustima, na brzoj hrani i alka selceru! I zato nemoj da mi pričaš o svojoj ženi i detetu! Ti barem imaš nekog!

PANIĆ: Realno. Ko bi hteo da živi sa takvim skotom kao što si ti?

MILOŠ (žvaćući): Idi kući. U ponedeljak će te zvati Novaković iz ejč ara. To je hjuman risorsiz za vas neobrazovane ili, što se nekad govorilo, kadrovik.

PANIĆ: Koji si ti buzda!

MILOŠ (žvaćući): Kad hoćeš da zovem obezbeđenje? Sad ili odmah?

PANIĆEV DUBOK UZDAH.

PANIĆ: Okej, okej, iskuliraj malo. Idem. Samo da pokupim stvari.

MILOŠ (žvaćući): Koje bre stvari? Pokupi kaput kad budeš izlazio i to ti je sve.

PANIĆ: Ti si neopevani skot!

MILOŠ (žvaćući): Hvala ti a sad se gubi.

PANIĆEVI KORACI SE UDALJAVA JU.

PANIĆ: Sjebaču te! Videćeš!

MILOŠ: Aha. A sad lepo zatvorи vrata.

TRESKANJE VRATIMA KANCELARIJE. MILOŠEVO PLJUVANJE.

MILOŠ: Ovo je loš dan da ostavim cigarete.

PRITISKANJE DUGMETA NA TELEFONU. KRČANJE VEZE.

MILOŠ : Milice, postaraj se da Panića isprati obezbeđenje. Potpuno je van sebe.

MILICA: U redu, šefe. Nema problema.

MILOŠ: I, molim te, nabavi mi one moje cigarete.

MILICA: Rekli ste...

MILOŠ: Da, rekao sam da me ne slušaš. Samo uradi to, molim te.

MILICA: Hoću.

KRČANJE A ZATIM SE VEZA PREKINE. MELODIJA NOKIJINOG MOBILNOG TELEFONA.

MILOŠEVO TIPKANJE PO TASTATURI.TEŠKO ŽENSKO DISANJE PREKO MOBILNOG TELEFONA, OFF

MILOŠ: Darja? Halo?

DARJA (off): Sebični idiote!

MILOŠ: Dobro. I?

DARJA (off): Raskinuo si sa mnom preko SMS-a. Niko ne raskida sa mnom preko SMS-a.

MILOŠ: Za sve postoji prvi put.

DARJA (off): Prvi put? Sinoć smo spavali u istom krevetu!

MILOŠ: A danas, vidiš, ne spavamo.

DARJA: Kako možeš da budeš tako bezdušan? I to posle svega!

MILOŠ: Posle čega "svega"? Rekao sam ti kako to ide. Upoznam devojku, budem s njom jedno vreme, odemo na putovanje, skijanje, u ovom slučaju jesenovanje i posle toga, što bi se savremenim žargonom reklo – čao – zdravo!

DARJA (off): Za tebe sam ja bila samo to?

DARJINO GRCANJE PREKO SLUŠALICE

MILOŠ: Zar nisi to shvatila ranije? Lepo sam ti rekao, na drugom sastanku sam ti rekao da svaki čovek ima određeni zakon. Ako ga lepo definiše i pridržava se svog zakona i na vreme ga objasni drugim ljudima on nije u problemu. Ne grize ga savest jer je tvorac svog moralnog Univerzuma. Moj zakon je da ne želim stalnu vezu. Guši me, nepraktična je i košta dosta novca. Povremene veze sa svim noćnim izlascima i putovanjima u inostranstvo mnogo su jeftinije i zabavnije od duge, dosadne, stabilne veze. Ili, ne daj Bože, braka.

DARJA (off, kroz suze): Želim samo da ti neko jednog dana uništi život kao što si ti meni.

MILOŠ: Darja, Darjice, pa što plačeš? Lepa si, mlada. Lako ćeš naći nekog ko je gluplji i bogatiji od mene!

DARJA (off, grcajući): Zar ne vidiš šta mi radiš?

MILOŠ: Iskreno rečeno? Ne. Darja, ne plačeš ti zato što sam ti slomio srce već zato što ti je propao plan. Traži provajdera na drugom mestu.

DARJA (off): Crkni!

PREKIDA SE VEZA.

MILOŠ: I ti si otpuštena.

OTVARAJU SE VRATA KANCELARIJE. ŽENSKI KORACI, HITRI, RITMIČNI, VISOKE ŠTIKLE NA PARKETU.

MILICA: Vaše cigarete.

MILOŠ: O, hvala Milice.

ŠUŠKANJE KARTONA PAKLICE CIGARETA KOJA PRELAZI IZ JEDNE U DRUGU RUKU

MILICA: Sa Panićem je bilo problema.

MILOŠ: O?

MILOŠEVO PRETURANJE PO LADICAMA LAGANOGLA DRVENOG STOLA.

MILOŠ: Gde mi je upaljač?

MILICA: Mile iz obezbeđenja mu je zavrnuo ruku na leđa i izbacio ga napolje.

MILOŠ: Aha... Gde je to?

MILICA: Svi su to videli.

MILOŠEVO PRETURANJE PO LADICAMA LAGANOGLA DRVENOG STOLA.

MILOŠ: Lepo sam mu rekao da odmah izadje.

MILICA: Hteo je da uzme šolju za kafu koja mu je ostala na stolu. Na njoj je pisalo NAJBOLJI TATA NA SVETU.

MILOŠ: A, evo ga. Da, slušma vas. To je baš dirljivo. I onda?

ŠUŠKANJE PAKLICE CIGARETA KOJU OTVARA MILOŠ.

MILICA: I, to je to. Izbacio ga je i više se nije vraćao.

MILOŠ (sa cigaretom u ustima): Odlično.

ŠKLJOCANJE UPALJAČA. HUK PLAMENA

MILICA: Ne možete da zapalite ovde. Uključiće se alarm. Gazda je naredio.

ŠKLJOCANJE UPALJAČA. HUK PRESTANE

MILOŠ: A, da. Potpuno sam zaboravio da je gazda to montirao. Milice?

MILICA: Da?

MILOŠ: Vi trenutno ne izlazite ni s kim, jel' tako?

MILICA: Mislim da to nije bitno.

MILOŠ: A vidite, ja mislim da jeste. Šta kažete da izademo večeras u "Opera haus". Večera, u osam, samo vi i ja?

MILICA: Ako je poslovno.

MILOŠ: Naravno da jeste. Samo vi i ja. U osam.

PAUZA

MILICA: U redu.

MILOŠ: Čemu oklevanje? Neću uraditi ništa što vi ne želite.

MILICA: Ako tako kažete.

MILOŠ: Tako kažem.

MILICA: Onda u osam.

MILOŠ: U osam.

MILIČINI KORACI SE UDALJAVA JU. VRATA KANCELARIJE SE ZATVORE. MELODIJA NOKIJINOG MOBILNOG TELEFONA

MILOŠ: Halo?

VIKTOR (off): Miloše?

MILOŠ: Da, Viktore.

VIKTOR (off): Ja sam na terenu. Dođi pod hitno.

MILOŠ: Okej. Tu sam za deset minuta.

PRELAZ. AMBIJENT UNUTRAŠNOSTI AUTOMOBILA U POKRETU. GRADSKA VREVA, OFF. ŠKLJOCANJE UPALJAČ, MILOŠEVO UDISANJE I KAŠALJ

MILOŠ: Loš dan za ostavljanje pušenja.

PRITISKANJE MILOŠEVIH PRSTIJIU PO TASTATURI. KRČANJE RADIJA U AUTOMOBILU. LAGANA MUZIKA SA MANTRIČKOM TEMOM KOJA SE PONAVLJA

MUŠKI GLAS: Za vašu mentalnu higijenu - "Mental", kolač sa ukusom mente!

MILOŠ: Smrdljivi Panić!

PRITISKANJE DUGMETA. RADIO SE GASI. KAŠLJANJE MOTORA, ŠIŠTANJE. ŠKRIPA AUTOMOBILA KOJI STAJE. BESNO OKRETANJE KLJUČEVA U KOLIMA

MILOŠ: Kreni više, kreni mrcino!

KOLA ZABRUJE A ZATIM UTIHNU.

MILOŠ: Sve lepše od lepšeg!

PRELAZ. AMBIJENT ZATVORENOG TENISKOG TERENA. DAHTAVI MUŠKI GLASOVI I UDARAN JE LOPTICE O PLASTIČNU PODLOGU. TEŠKI VIKTOROVI KORACI. ZADIHAN JE

VIKTOR: Kasniš.

MILOŠ: Motor mojih kola je danas zvanično izgubio dušu.

VIKTOR: Što nisi pozvao taksi?

MILOŠ: Jesam ali se zaglavio u gužvi na Gazeli.

VIKTOROV OTVARANJE FLAŠICE SA VODOM. VIKTOR ŽEDNO PIJE

VIKTOR: Hoćeš da se osvežiš? Znam da si alergičan na vodu ali....

MILOŠ: Ne hvala.

VIKTOR: Nemam žvale, ako na to misliš.

MILOŠEV USILJENI SMEH

MILOŠ: Znam da nemaš ali ču ipak preskočiti.

VIKTOR: Kasniš dvadeset minuta. Pet više od akademskih petnaest.

VIKTOROVO NJUŠKANJE

MILOŠ: Šta je sad? Okupao sam se.

VIKTOR: Jesi ali smrđiš na duvan. Ponovo pušiš.

MILOŠ: Imao sam stresan dan.

VIKTOR: Šteta što nisi stigao na vreme. Glavni je bio ovde.

MILOŠ: I?

VIKTOR: Razbio sam ga u prva dva seta ali sam posle morao da popustim. Teško je to, s obzirom da ima dve leve noge.

MILOŠ: To je tačno.

VIKTOR: Pričali smo. Između ostalog i o tebi. Kako ide otpuštanje?

VIKTOROVO ODŠRAFLJIVANJE PLASTIČNE FLAŠE I ISPIJANJE VODE U DUGIM, ŽEDNIM GUTLJAJIMA.

MILOŠ: Obavio sam.

VIKTOR: Tako sam i čuo. Slušaj, ovde ima mnogo poslovnih partnera. Šta kažeš da odemo u klubić?

MILOŠ: Zašto da ne?

PRELAZ. KLUB: ATMOSFERA POLUPOPUNJENOOG KAFIĆA. DISKRETNE MEDITERANSKA MELODIJA DOPIRE IZ ZVUČNIKA. SNAŽNI MUŠKI KORACI NA MERMERNOM PODU

KELNER: Vaš čaj, gospodine.

ZVECKANJE ŠOLJE S ČAJEM KOJA SE SPUŠTA NA DRVENI STO

KELNER: Vaše pivo, gospodine.

ZVECKANJE KRIGLE S PIVOM KOJA SE SPUŠTA NA DRVENI STO

VIKTOR: Rano si počeo da piješ.

MILOŠ: Pa, kad već ne vozim.

VIKTOR: Ovo je stresan posao. Da sam mlađi, sigurno bih ti se pridružio. Svojevremeno nisam mogao da preguram dan bez pola flaše viskija i tri paklice cigareta. Zato sad imam dva reza posred grudi.

MILOŠ: U to ime.

MILOŠEVO PALJENJE CIGARETE I ŽUDNO UDISANJE DIMA CIGARETE. MILOŠEVO ISPIJANJE PIVA IZ KRIGLE

VIKTOR: Koliko radiš za nas?

MILOŠ: Sedam godina.

VIKTOR: Sedam godina, devet meseci i trinaest dana.

MILOŠ: Toliko?

VIKTOR: Skoro osam godina.

VIKTOROVO SRKANJE ČAJA. VIKTOR BLAGO JAUKNE

MILOŠ: Prevruće?

VIKTOR: Da. I, šta sam ja tebi rekao, odmah na početku?

MILOŠ: U ovom poslu se ostaje dve do tri godine kao kopirajter. Posle si šef kreativnog tima a posle toga ili glavni ili zamenik glavnog.

VIKTOR: Za šta ti treba četiri do pet godina, jel' tako?

MILOŠ: Da.

VIKTOR: A ti si ovde, Miloše, skoro osam godina. I, i dalje si šef kreativnog tima. A zašto?

MILOŠ: I to si mi rekao.

VIKTOR: Pa, ponovi.

MILOŠ: Zato što sam u parapsihološkoj vezi s tobom.

VIKTOR: Dakle, ono što zamislim ili poželim ti ostvariš. Složićeš se?

MILOŠ: Apsolutno.

VIKTOR (gnevno): pa što onda koji krasni ubijaš koku koja leže zlatna jaja?!

MILOŠ: Čekaj, da objasnim.

VIKTOR: Ne, da objasnim ja tebi. Kad sam ti rekao da otpustiš nekog mislio sam na nekog drugog.

Bilo koga drugog osim Panića. Bilibajkić, Jorgić, Sudarski, svi su bili pre za otpuštanje nego on. A ti ga izbacis naglavačke, kao lopova i to naočigled cele firme!

MILOŠEVO BESNO SPUŠTANJE KRIGLE NA STO

MILOŠ: Ma, daj bre, Viktore, mali je prepotentni moron koji ne zna koji je glavni grad Engleske.

Zar želiš da ti takvi mamlazi uništavaju firmu? Da stvaraju najgore smeće kojem se i oni sa dva razreda osnovne škole smeju? To što Panić gura je prljavština, neukus i nema ni s od stila i ni u od urbanog.

VIKTOR: O, hvala ti što mi govoriš o urbanosti! Ja o tome nemam pojma, samo sam svirao u jednom od najboljih bendova u gradu!

MILOŠ: Izvini.

VIKTOR: Ne, ja treba da se izvinim tebi. Trebalo je sve da rešimo mirno, drugarski još pre dve godine.

MILOŠ: Nemoj samo dam i kažeš ono što mislim da ćeš reći.

VIKTOR: Miloše, vreme te je pregazilo.

MILOŠ: Reče čovek koji može čale da mi bude.

NAPOMENA: MILOŠ ŽUDNO PIJE PIVO DOK VIKTOR DRŽI MONOLOG

VIKTOR: Nisu bitne godine već vizija a ti je nemaš. Uvek si išao na dinamično, duhovito, gradsko i to je ponekad palilo. I, neke reklame koje si ti osmislio su pobrale svetske nagrade ali to više nije bitno. Stil nije bitan, urbanost nije bitna, pamet nije bitna a diploma se koristi u nedostatku toalet papira. Šta sam te učio? Nema loše reklame! E, pa vidiš, najlošija reklama je najbolja reklama.

MILOŠ: Najbolje je najgore? A gde sam tu ja?

VIKTOR: Šta znam gde si. Nemoj da me gledaš tako.

TAPŠANJE PO RAMENU

VIKTOR: Napisaću ti dobru preporuku. Naći ćeš posao kod konkurencije...

MILOŠ: Aha, kako da ne?

VIKTOR: Hoću. Nema razloga za brigu. Tebi treba da se malo upristojiš, dovedeš u red. Bliži si četrdesetoj nego tridesetoj.

MILOŠ: i druge firme su u krizi.

VIKTOR: Pa, dobro, možda otvorиш svoju firmu...

MILOŠ: Aha. Živim kao podstanar, riknula su mi kola, plaćam hrpu kredita a ti mi kažeš da odem u privatnike.

VIKTOR: Miloše, Miki, ne gledaj na ovo kao na otpuštanje već kao....

VIKTOR I MILOŠ: ...novu poslovnu mogućnost.

MILOŠEVO PUCKANJE PRSTIMA

MILOŠ: Kelner, još jedno pivo. I, tako sam izgubio osam godina života. Kul. I, ko će sad da me zameni?

VIKTOR: Miloše, popij pivo. Idi kući, odmori se malo.

MILOŠ: Od čega? Od života? Ko me menja?

VIKTOR PROČIŠĆAVA GRLO

VIKTOR: Pa, sad to i nije toliko važno.

MILOŠ: Jeste itekako. Ko je to?

KELNEROVI KORACI. TRUPKANJE KRIGLE NA STOLU

KELNER: Vaše pivo, gospodine.

MILOŠ: Nisam ja gospodin. Ja sam nezaposlen.

KORACI KELNERA KOJI ODLAZI

MILOŠ: Ko, Viktore?

VIKTOR: U ponedeljak nazovi Novakovića. Daće ti više nego dobru otpremninu plus akcije i bonus koji si trebao da dobiješ za Novu godinu. Hteo bih da si dobio više ali nije ni to loše s obzirom na sve.

MILOŠ: S obzirom na obzir ne dolazi u obzir! Ko je moj naslednik?

VIKTOR: Mogu li da uzmem tvoju cigaretu.

MILOŠ: uzmi a zatim mi odgovori na pitanje.

ŠKLJOCANJE UPALJAČA, VIKTOR ŽUDNO IDŠE DIM

VIKTOR: Deset godina nisam zapalio ali sad moram.

MILOŠ (gnevno): Ko je, Viktore?

VIKTOR: To je, pa znaš ko je. To je Panić.

MILOŠ: Kako?

VIKTOR: Da, Panić. Sad kad si ti otišao on je najbolji čovek u timu. Glavni je rekao da bi bilo najbolje da ga pustimo da se malo smiri pa ćemo ga nazvati u ponedeljak da mu javimo lepe vesti.

MILOŠ: Ja ne znam šta da kažem.

VIKTOR: Ne trudi se. Sve je već sređeno. Javio sam Milici. Tvoje stvari te čekaju u holu firme.

MILOŠ: Kao i Mile. Mile zaštitar.

VIKTOR: On samo radi svoj posao. Kao i ja.

MILOŠEVO STENJANJE. TRESKA STOLA. LOMJAVA STAKLA. ŽENSKI VRISAK

MILOŠ: Evo, i ja samo radim svoj posao. Prevrćem stvari!

VIKTOR: Ti nisi normalan.

MILOŠ: Aha, i šta s tim. Mnogo sa lud!

MILOŠ ISPUŠTA ČUDNE ZVUKOVE KOJI ZVUČE HISTERIČNO

KONOBAR: Gospodine, zamolio bih vas da napustite objekat.

MILOŠ: Da napustim objekat? Jel čuješ ti ovog čobanina? Ma, šta ja pričam?! Po čemu si ti bolji! Urbani tip, gradska legenda, bivši roker! Muka mi je od vas odrtavelih rokera! Odrtaveli rokeri vladaju svetom! SSP? Sećaš se tog gesla? Ti si ga smislio! Stoji na grbu naše firme! Stil, stav, pamet! Mi vraćamo osmeh Srbiji! Gomila pizdarija!

VIKTOR: Mali, previše si ti falusoidan s obzirom na tvoju reputaciju.

MILOŠ: Ja nisam cvećka ali sam bar iskren i ne zavrćem prijatelje.

KONOBAR: Zamolio bih vas još jednom da napustite objekat.

MILOŠ: Da, da, napustiću objekat ali prvo ugasite ovu glupu muziku. Nećete? Nema veze.

KORACI MILOŠA KOJI SE UDALJAVA. PRELAZ. ATMOSFERA BUĆNE ULICE, ŽAMOR

LJUDI, AUTOMOBILSKE SIRENE. MILOŠEVI KORACI. MELODIJA NOKIJA TELEFONA.

PRITISKANJE DUGMETA NA MOBILNOM TELEFONU

MILOŠ: Šta je sad?

MILICA (off): Ja sam.

AUTOBUS KOJI PROLAZI PORED MILOŠA.

MILOŠ: O, Milice. Recite.

MILICA(off): Znate, u vezi sa restoranom.

LAJANJE PSA KOJI TRČI NIZ PLOČNIK. BRZI KORACI MUŠKARCA PO PLOČNIKU

MILOŠ: Ej, kučkar, pobegao ti Lesi. Halo, Milice? Nema potrebe da završiš rečenicu. Danas nisam u raspoloženju za restoran.

MILICA (off): Ne, mislila sam...

KOLA HITNE POMOĆI KOJA JURE NIZ ULICU SA UPALJENOM SIRENOM

MILOŠ: Bedak. Znam šta si mislila. Ne želiš da izlaziš sa mnom. I nemoj. Otpušten sam i ti si oslobođena obaveze.

MILICA(off): Nisam mislila tako.

MILOŠ: Mislila ne mislila tako mu dođe. Suzdrži se do ponedeljka.

MILICA (off): Ne razumem. Šta će se dogoditi u ponedeljak?

MILOŠ ODZVIŽDUĆE MELODIJICU KOJA ZVUČI KAO GREEN SLEEVES.

MILOŠ (teatralno): Vaš horoskop za ponedeljak: izaći ćete na večeru sa oženjenim čovekom čija je žena u poodmakloj trudnoći. Neurotičan momak egzotičnog prezimena – Panić. Reći će vam sve ono što želite da čujete: brak mu je u krizi, pred razvodom je, on i žena nemaju niti planiraju da imaju dece. Ipak, ujutru ćete se probuditi, preporođeni posle maratonskog seksa. Zadržaćete posao i dobiti malu povišicu plus specijalnu sobicu u hotelu za dnevni odmor.

MILICA: Ti si prošlost, Miloše. Pomiri se s tim.

VEZA NA MOBILNOM TELEFONU SE PREKINE

MILOŠ: Da, ja sam prošlost. Rodio sam se u SFRJ, kad su pterodaktili leteli po beogradskom nebnu. Taksi!

PRELAZ. UNUTRAŠNOST ŠKRIPAVOG TAKSIJA.NA RADIJU NEKI OD EX-YU HITOVA IZ OSAMDESETIH.

TAKSISTA RADE: Šta me gledaš dečko? Slobodno zapali. Taksi Rade nije politički korektan.

MILOŠ: Nisam dečko. Imam blizu četrdeset.

TAKSISTA RADE: Daj bre, dečko, ovde si dečko sve dok se ne zbabaš. Nego, zapali pljugu i pusti me da malo udahnem, da me želja mine.

MILOŠ: Pasivno pušenje.

TAKSISTA RADE: Šta ti meni pasivno?

MILOŠ: To se tako kaže. Kad neko indirektno udiše duvanski dim.

TAKSISTA: Aha.

MILOŠ PALI CIGARETU.UDIŠE I IZDIŠE DIM. RADE ŽEDNO UDIŠE DIM

TAKSISTA RADE: Pet godina sam čist od nikotina ali, kad zamiriše cigareta ja poludim. Moram malo da se okadim u ime starih vremena. Blago vama pušačima, vi bar znate od čega ćete da riknete.

ŠKRIPANJE KOČNICA. RADE PRITISKA SIRENU

TAKSISTA RADE: Ej, bre, kuda ideš volino! Jebote, pretrčava ulicu na crveno! To je sve ludo i drogirano!

MILOŠ: Pa, ne znam baš.

TAKSISTA RADE: Uprpio si se, a? Iskuliraj malo. Slušaj, dečko, vrtim ovaj đevrek preko dvaes godina i, koliko sam ljudi izgazio? Nijednog. Saobraćajni udesi? Nijedan. Pogledaj mi facu

RADE SE TAPŠE ŠAKOM PO LICU

TAKSISTA RADE: Ko bebina guza. A tukao sam se sa preko sto tipova dole, na Dorćolu. Tri godine sam trenirao boks i šta? Nijednom mi nisu slomili nos. Mogli su da me prebiju na poene ali Taksi Rade nikad nije popio nokaut. A ti?

MILOŠ: Nikad se nisam tukao.

TAKSISTA RADE: Baš nikad?

MILOŠ: Nikad. Nisam imao potrebe.

TAKSISTA RADE: Nema potrebe? Okej. A žena, deca?

MILOŠ: Samo da ugasim cigaretu.

TAKSISTA RADE: Nemoj još.

CVRČANJE CIGARETE U PEPELJARI

MILOŠ: Žena i deca? Ni njih nisam tukao.

TAKSISTA RADE: Ja moje lešim samo tako. Žena i troje dece. Od toga ti utrne ruka. Vidi kako teško stiskam volan.

MILOŠ: Stanite ovde, molim vas.

TAKSISTA RADE: Zar nisi rekao da ideš u Križanićevu? Do tamo ti je još tri – četiri kilometra.

MILOŠ: Samo stanite, molim vas.

TAKSISTA RADE: Šta mi persiraš? Nisam ti ja doktor nauka. Nego, izbegao si moje pitanje. Jel' imaš ženu i decu?

MILOŠ: Ne. Stanite.

TAKSISTA RADE: Pa, ženi se. Mator si. Već bi trebao da imaš dvoje. Ako želimo da preživimo

kao narod svako treba da ima najmanje troje. Čekaj, da nisi ti peder?

MILOŠ: Jesam Rade, jesam sve što kažeš. Uzmi me sad, uzmi me sad samo zaustavi smrđljivi taksi!

TAKSISTA RADE: Dečko, ti si malo ŠLB? Oćeš da ti Rade Taksi udari par vaspitno-korektivnih, a?

UDARANJE ŠAKAMA PO KONTROLNOJ TABLI. MILOŠEVO URLANJE. ŠKRIPANJE KOČNICA. TRESKA AUTOMOBILA

MILOŠ: Ajde, prebij me! Ajde, šta se plašiš? Nemam crni pojas!

TAKSISTA RADE: Jebote, hoćeš da izginemo?!

MILOŠ: Aha.

ŠUŠKANJE KAPUTA, ŠAKE KOJE PRETURAJU PO DŽEPOVIMA. ŠUŠKANJE NOVČANICA

MILOŠ: Evo ti pare. Šta je, šta bleneš? Uzmi.

TAKSISTA RADE: Neću. To je maler.

MILOŠ: Kako?

TAKSISTA RADE: Samo izadi.

MILOŠ: A sad me lepo udari.

TAKSISTA RADE: Neću.

MILOŠ: Taksi Rade, kukavica i bokseronja. Srpski mačo. Sadista koji mlati svoju porodicu. Homofobijom prikriva svoju latentnu homoseksualnost.

MILOŠEV UDARAC PESNICOM U KONTROLNU TABLU

MILOŠ: Jesam li u pravu?

TAKSISTA RADE (uplašeno): Nemoj!

MILOŠ: Jesam li u pravu?

TAKSISTA RADE: Jesi, jesi! Samo izadi, molim te! Ti si hteo da izadeš, jel' tako?

MILOŠ: Mizerijo.

SNAŽNO OTVARANJE VRATA. MILOŠEVO USTAJANJE UZ BLAG UZDAH. LUPANJE VRATIMA AUTOMOBILA. MILOŠEVI KORACI KOJI SE UDALJAVA JU. PRELAZ. VREVA GRADA KOJA DOPIRE KROZ OTVORENE PROZORE VELIKE, POLUPRAZNE SOBE. MILOŠEVI KORACI U VELIKOJ, POLUPRAZNOJ PARKETIRANOJ SOBI. OTVARANJE FRIŽIDERA.

MILOŠ: U, hladno.

PAD TEŠKOG PREDMETA NA DRVENI PULT. PRETURANJE PO DRVENOJ LADICI SA ESCAJGOM. CEPANJE LEDA ŠILOM. KOCKE LEDA PADAJU U STAKLENU ČAŠU.

OTVARANJE ČEPA NA FLAŠI. KLOKOTANJE TEČNOSTI. MILOŠEVO UMORNO, DUGO ISPIJANJE. MILOŠEVI KORACI. MILOŠEVO SEDANJE NA KOŽNU FOTELJU.PIŠTANJE FOTELJE.PRITSKANJE DUGMETA NA DALJINSKOM UPRAVLJAČU. ZUJANJE TELEVIZORA. LATINO MELODIJA PRAĆENA KREŠTAVIM MUŠKIM I ŽENSKIM GLASOVIMA KOJI IMITIRAJU AFRIČKI AKCENAT.

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“ ”Tropikalna tropikana”,
svake noći, svakog dana,
mango i kivi,
guana i banana!”

MILOŠ: Opet Panić.

ZVONJAVA ZVONCETA NA VRATIMA STANA. MILOŠEVI KORACI.

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“Tropikalna tropikana”
piće bez mana,
“Tropikalna tropikana” -
voli tata, voli mama!”

OTKLJUČAVANJE VRATA.NAPOMENA: GAZDA-MARKOV GLAS DOPIRE IZ DUGAČKOG, PRAZNOG HODNIKA.

GAZDA-MARKO: Zdravo, komšija.

MILOŠ: O, Gazda- Marko! Čemu dugujem ovu nenadanu posetu?

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“Tropikalna tropikana”
para sjempre bever!
Džumbura t'kenge!”

GAZDA-MARKO: Jel' to reklama za “Tropikalnu tropikanu”? . Moji unuci baš vole taj sokić. Jeste vi radili to?

MILOŠ: Nisam.

GAZDA-MARKO: Piše da je reklamu napravila vaša bivša firma.

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“I mandarina, i papaja,
Portoriko i Pataja!”

MILOŠ: Nisam. Kako to mislite bivša?

GAZDA - MARKO: Javio mi vaš kolega. Mislim da se zove Panić. Fin neki momak.

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“Veseo svakog radnog dana
uz tropikalna tropikana!”

MILOŠ: Čekajte, da ugasim.

GAZDA-MARKO: Neka, baš volim tu pesmicu. Nego, u vezi sa vašom stanarinom.

MILOŠ: Platio sam za septembar a sad je tek treći oktobar.

GAZDA-MARKO: Jeste, jeste ali vi niste, da tako kažem, solventni. Bez posla, to jest.

MILOŠ: Pa vi, ko kažete da naplatite pre nego što odem?

GAZDA-MARKO: Manje-više da.

MILOŠ: Onda vam ja kažem: manje više- ne.

LUPANJE VRATIMA. OKRETANJE KLJUČA U BRAVI

GAZDA-MARKO (off, iza vrata) : Prostačino! Zamalo da mi slomiš nos.

MILOŠ: Pa da vas ulepšam? Nema šanse!

GAZDA-MARKO (off, iza vrata): Imaš dva dana da mi doneseš pare. U suprotnom – zovem policiju.

MILOŠ: Pazi da me ne uplašiš.

MILOŠEV KORACI SE UDALJAVAJU OD VRATA. MUZIKA SA TELEVIZORA SE POJAČAVA

MUŠKI I ŽENSKI GLASOVI (pevaju):

“Tropikalna tropikana”
za nas je nova hrana!”

MILOŠEV BESNI KRIK. ČAŠA KOJA SE RAZBIJA O EKRAN TELEVIZORA. MUZIKA SE NASTAVLJA. MILOŠEVO STENJANJE DOK PODIŽE TELEVIZOR. MILOŠEV DUBOK UZDAH. TELEVIZOR KOJI SE RASPADA U PARAMPARČAD. ŠUTIRANJE DELOVA TEHNIKE CIPELAMA. PAUZA. KRČANJE KATODNE CEVI.

MILOŠ: Sad je bolje.

PRELAZ. POLUPRAZNA VELIKA SOBA, VREVA GRADA DOPIRE KROZ OTVORENE PROZORE. LAGANI VETAR. OFF, RADIO: DEATH OF THE LADIES MAN, LEONARD COHEN. ŠUŠTANJE ZAVESA. MILOŠEVO ISPIJANJE IZ FLAŠE. MILOŠ PODRIGNE.

MILOŠEVO KUCKANJE PO TASTATURI MOBILNOG TELEFONA

MILOŠ: Halo, Miro? Gde je moja crvenokosa keltska kraljica? A? Gde je?

MIRJANA (off): Miloše, jesi li to ti?

MILOŠ: A ko bi drugi bio?

MIRJANA (off): Pijan si.

MILOŠ: I to je neka vest. Nije ti smetalo kad smo.

MIRJANA (off): To je bilo davno.

MILOŠ: Može da bude ponovo.

PLAKANJE DETETA PREKO TELEFONA

MIRJANA (off): Rasplakao si Tiću.

MILOŠ: Tiću? Alo, Tićice. Jel' to od Tihomir?

MIRJANA (off): Tijana. Sačekaj

MILOŠ: Imam vremena.

MIRJANINI KORACI PREKO TELEFONA. GUGUTANJE BEBE. ŠUŠKANJE POSTELJINE.

MIRJANA (peva): "Svi pod obraz il šapu il ruku...."

MILOŠ(peva): "Došlo vreme da se lepo sanja

laku noć....

MIRJANA:"... laku noć, laku noć!"

MIRJANINI KORACI PREKO TELEFONA

MIRJANA (off): Još si tu?

MILOŠ: Malo mi se prispavalo. Zaboravio sam kako lepo pevaš.

MIRJANA (off): Šta hoćeš?

MILOŠ: Lepo mi uzvraćaš kompliment.

MILOŠEVO POTEZANJE IZ FLAŠE

MIRJANA (off): Šta hoćeš?

MILOŠ: Jel' ona moja?

MIRJANA (off): Tića? Jesi li ti normalan? Rodila sam je tri godine nakon što smo raskinuli.

MILOŠ: A,da. Voleo bih da je moja.

MIRJANA (off): Mislim da je malo kasno za to.

MILOŠ: Pazi, nije. Evo, ti si razvedena. Ja sam slobodan. Otpušten i slobodan. Marketing više nije za mene. Pisaću kao što sam nekad pisao. Drame. Priče. Useliću se kod tebe.

MIRJANA (off): Imam bebu. Ne treba mi još jedna.

MILOŠ: Daj, biće nam super. Isprva će biti malo teško ali naći će neki poslić.

MIRJANA (off): Koliko si ti popio?

MILOŠ: Ej, Miro, ti pričaš sa tvojim Mikijem. Sećaš se tvog Mikija?

MIRJANA (off): Da, sećam se. Na sreću. Da sam te zaboravila možda bih i nasela na tvoj poziv ali ovako...

MILOŠ: Molim?

MIRJANA (off): Miloše, ti možda jesи sladak i šarmantan i ima dana kad deluješ kao savršen tip ali

i ti i ja znamo šta se krije ispod toga.

MILOŠ: Mirjana, ja te volim. Okej, prevario sma te sa tvojom sestrom i to je bilo neoprostivo ali nisam znao šta radim to veče. Zaboravi da sam ovo rekao. Zapamti samo najbitnije: volim te.

MIRJANA (off): Znam. Voliš me. Između ostalog. I ja te razumem. Zaista te razumem. Bio si siromašan kao klinac, odrastao si devedesetih i saad to pokušavaš da nadoknadiš. Imaš rupu u sebi i trudiš se da jer popuniš alkoholom, novcem, putovanjima, ženama i nikad ti nije dovoljno. Grabiš i gutaš sve oko sebe, čak i one koje voliš. Žalim te zbog toga.

MILOŠ: O, hvala ti. A zašto?

MIRJANA (off): Zato što ne znaš ono što mi ostali znamo, mi takozvani obični ljudi. Ta rupa se nikad ne može popuniti.

MILOŠ: I, šta da onda radim s tim?

MIRJANA (off): Ništa. Pomiri se s tim i nastavi da živiš.

MILOŠ: Nemaš ti pojma, glupa, pregojena kravo.

MILOŠEVI PRSTI PRITISKAJU DUGME. VEZA SE PREKINE. PRELAZ. ŠUŠTANJE TUŠA U VELIKOM POLUPRAZNOM KUPATILU. PRŠTANJE VODE KOJA SE ODBIJA OD TELA.

MILOŠEVO SIKTANJE I FRKTANJE. PREVLAČENJE ŠPAKAMA PO NASAPUNJANOM TELU

MILOŠ: Ja sam prazan? Ja sam rupa?! Ja sam čoveka od stila, obrazovan i faca! Gomila idiota! Pokazaću im ja šta su nove poslovne mogućnosti! Baviću se onim što sam uvek htio da radim! Stvaraću umetnost, najbolju umetnost u zemlji! Pokazaću vam ja! Gomila polupismenih balkanskih seljačina i radodajki! Ne vredite ništa u mojim očima! Jel čujete?! Ništa! U, jebote, izgoreću! Bolje da dodam malo hladne.

OKRETANJE SLAVINE.

MILOŠ: Taaako!

PRELAZ. AMBIJENT PREPUNOG NOĆNOG KLUBA. FUNK MUZIKA U POZADINI RAZGOVORA.

MILOŠ: I, to je uglavnom to.

NIKOLA ŽVAĆE KIKIRIKI

NIKOLA: Žao mi je da čujem. Hoćeš kikiriki?

MILOŠ: Nikola, Džoni, gari stari, zar je to sve?

NIKOLA: Šta još želiš da ti kažem?

MILOŠ: Kako bi bilo: "Miloše, ti si moj stari ortak i želeo bih da radiš marketing u mojoj maloj ali dobroj izdavačkoj kući?"

NIKOLA: Rekao bih samo onaj prvi deo rečenice.

MILOŠ: Kako? Ne čujem te baš najbolje.

ŠKLJOCANJE UPALJAČA. MILOŠ UDIŠE DIM

NIKOLA: Jel' se sećaš šta si mi rekao kad sam, pre tri godine, ja došao kod tebe u agenciju?

MILOŠ: To je davno bilo. Ne mogu da se setim.

NIKOLA: Bio sam bez prebijene pare. Tražio sam posao. Bilo šta. Da budem kopirajter. Da razvrstavam pisma. Da budem čistač. Bilo šta. A šta si ti rekao? Ovo nije posao za tebe. A imao sam sve kvalifikacije za taj posao. Završio sam Akademiju, baš kao i ti. Radio sam u par agencija, nisam bio tamo neki, nepoznat pisac. Objavljuvan. Nagrađivan. Znam četiri jezika. Rođen sam sa kompjuterom. Ali, za mene nema posla. E, pa sad je došao trenuitak da ti uzvratim ljubaznost. U mojoj firmi nema posla za tebe.

MILOŠ SE DUBOKO NAKAŠLJE

MILOŠ: To je drugo. Ti si ozbiljan pisac. Previše si intelektualan. Ne znaš da sastaviš dobru reklamu. Uostalom, učinio sam ti uslugu. Znaš i sam da su reklame smrt za maštu.

NIKOLA: Baš tako. Zato mi i ne treba neko ko je kreativno mrtav.

MILOŠ: Izvini, pogrešio sam u proračunu.

NIKOLA GRICKA KIKIRIKI

NIKOLA: U tome i jeste stvar. Ja nisam bio u tvom proračunu.

M ILOŠ: Daj, Džoni! Mi smo drugari!

NIKOLA: Drugari, a? Kako se zove moja žena?

MILOŠ: Glupo pitanje. Svetlana.

NIKOLA: Ružica, zove se Ružica. Prošle godine sam se razboleo. Bio sam u bolnici, na ispitivanju. Jesi li me nazvao? Jesi li pitao kako sam? Jesi li me zvao poslednja četiri meseca?

MILOŠ PROČISTI GRLO.GLAS MU JE NEŠTO DUBLJI

MILOŠ: Znaš kako je, imao sam mnogo posla.

NIKOLA: I ja.

MILOŠ: U čemu je poenta?

NIKOLA: Moji prijatelji su oni koji me redovno zovu, pitaju kako sam, viđaju sa mnom. Ti nisi moj prijatelj.

MILOŠ: Pa šta sam onda?

NIKOLA: Poznanik, samo poznanik. Savremenik. U stvari, ti si Velika Britanija. Nemaš prijatelje, samo interes.

POMERANJE LAGANOGL RVENOG STOLA

MILOŠ: Hoćeš da te molim? Jel' to hoćeš?

MILOŠEVO STENJANJE, USTAJANJE A ZATIM TUP UDARAC KOLENA O POD

MILOŠ: Ufff! Molim te, evo, molim te, na kolenima te molim: primi me kod sebe! Evo, molim te u onom istom klubu u kojem sam slavio svaki uspešno obavljeni projekat! Preklinjem te, potpuno poražen na mestu mojih nekadašnjih pobeda!

NIKOLA: Manje patetike i ustani.

MILOŠ: Neću dok ne kažeš "da".

NIKOLA: Ustani Miloše. Blamiraš nas. Pomisliće da me prosiš.

MILOŠ: Hoćeš i to da uradim? Evo, Nikola, toliko si seksi da bih te zaprosio samo kad bi imao bar jednu sisu!

SMEH DEVOJAKA I MUŠKARACA

MILOŠ: Šta se smejete? Ovo je emotivan trenutak!

NIKOLINO USTAJANJE.POVLAČENJE STOLICE

NIKOLA: Savetujem ti da se dobro istrežniš i nađeš posao u struci.

MILOŠ: Nikola!

NIKOLA: Preporučjem ti sajt www.lakiposlovi.com.

MILOŠ: Tamo još niko nije našao posao.

NIKOLA: Snaći ćeš se ti već nekako.Sigurno hoćeš.

NIKOLINI KORACI KOJI SE UDALJAVA JU. MILOŠ USTAJE S MUKOM

MILOŠ: Kome trebaju neprijatelji kad ima ovakve prijatelje?

SMEH MUŠKARACA I ŽENA

MILOŠ: A vi, šta se smejete? U čemu je problem, a?

SMEH UTIHNE

MILOŠ: Tako sam i mislio. Dečko, još jedan viski ovamo!

MILOŠEVO SEDANJE UZ TEŠKO STENJANJE. TAPKANJE MILOŠEVIH PRSTIJU PO DRVENOM STOLU. KUCKANJE MILOŠEVIH PRSTIJU PO DIRKAMA MOBILNOG TELEFONA

MILOŠ: Alo, Vladislava?

VLADISLAVA ZEVNE

VLADISLAVA (off): Miško, sine, znaš li koliko je sati?

MILOŠ: Izvini, kevo, malo sam se zabrojao.

VLADISLAVA (off): U vremenu ili u čašama?

MILOŠ: Oboje.

ČAŠA VISKIJA SA LEDOM KOJA JE SPUŠTENA NA STO.

MILOŠ: Hvala.

VLADISLAVA (off): Jesi li naručio još jedno? Sine, ne smeš da voziš u takvom stanju. Jednom su

te već hapsili zbog toga.

MILOŠ: Ne brini. Ne mogu da vozim sve i da hoću. Riknula su mi kola i nema šanse da ih popravim a treba da otplatim još deset rata. Ne, jedanaest. I otpustili su me. I nemam krov nad glavom. I mrze me, svi me mrze, mama. I ja mrzim sebe. I ti bi trebala da me mrziš. Naročito ti.

VLADISLAVA (off): Miško, ti si totalno pobrjavio. Pozovi taksi i dođi kod mene.

MILOŠ: Gde kod tebe, mama? Ti si u staračkom domu.

VLADISLAVA (off): Nema veze.

MILOŠ OTPIJA VISKI

MILOŠ: Ima veze. Ja sam te tamo poslao. Slušaj, sad mi je sve jasno. Izboriću se. I veći gadovi od mene su dobili drugu šansu. Naći će drugi posao za još veće pare. A onda će da ti lepo iznajmim neki fin stančić u centru. Izvući će te iz te rupe.

VLADISLAVA (off): Ali, meni je ovde fino. Ne plaše me deca i psi.

MILOŠ: Mama, sad ti ne znaš šta govorиш.

VLADISLAVA (off): Izgleda da oboje ne znamo šta govorimo.

MILOŠ: Izgleda. Laku noć, mama.

VLADISLAVA (off): Laku noć, sine. I pazi se.

MILOŠ: Hoću, mama.

VEZA SE PREKIDA. HITRI PANIĆEVI KORACI.

PANIĆ: O, ko je to ovde? Slaviš što si me otpustio?

MILOŠ: Panić! Samo si mi ti falio! Ne slavim takve gluposti kao što je tvoje otpuštanje.

PANIĆ: Pa šta onda slaviš?

MILOŠ: Slavim moje otpuštanje. Titanik tone ali orkestar i dalje svira. 'Oćeš pićence?

PANIĆ: Neću ništa.

UDARAC U TELO. MILOŠEV JAUK. LOMJAVA ČAŠE SA VISKIJEM. PAD TELA NA POD. VRISAK DEVOJKЕ

PANIĆ: Žena nije htela da me pusti u kuću. Kaže, lud si od alkohola, zvaću policiju!

MILOŠ: Žao mi je da to čujem.

PANIĆ: Sve sam radio kako treba, sve, do najsitnjeg detalja. Poljubio sam svako dupe koje je trebalo, odradio svaki projekat, nasmešio se svakom zlojebu! A šta dobijem? Otpusti me otpušteni luzer! Unakaziću te!

MILOŠ: Kad smo već kod otpuštanja ti nisi...

UDARAC CIPELOM U TELO. MILOŠEVO TEŠKO DISANJE, KAO DA SE BORI ZA VAZDUH.

PANIĆ: Dosta je bilo priče.

SERIJA TUPIH UDARACA U TELO, NANESENIH VRHOM CIPELE. UDARCI SE PRETVORE U DISTORZIRANO TUTNJANJE ŠPICE ZA TELEVIZIJSKU EMISIJU. PRELAZ. TUTNJANJE DISTORZIRANE ŠPICE ZA TELEVIZIJSKU EMISIJU DOPIRE IZ TELEVIZORA U VELIKOJ SOBI. ŠKRIPANJE KREVETA, ŠUŠTANJE POSTELJINE I POLJUPCI

SPIKER: Užasan zločin u beogradskom noćnom klubu "Gvadalkanal" je bez presedana u novijoj srpskoj kriminalnoj istoriji.

POLICIJSKE SIRENE, ŽAMOR LJUDI SA TELEVIZORA. PRATI IH OZBILJNA, MRAČNA MUZIKA SA KLAVIJATURAMA

SPIKER: Miloš Dovijanić, star trideset i osam godina, zaposlen u marketinškoj firmi SSP....

MILICA: Ne!

VIKTOR: Ššš, smiri se!

SPIKER: ...prebijen je na smrt od kolege Igora Panića starog dvadeset i šest godina. Razlog za Panićevo divljačko ponašanje je, po svemu sudeći, otkaz koji mu je uručio Dovijanić. Panić je, naočigled gostiju kafića, nasrnuo na Dovijanića, oborio ga na pod i zadao mu seriju udaraca vrhom cipele u predelu grudi, stomaka i glave. Dovijanić je izdahnuo na putu do bolnice, najverovatnije od unutrašnjeg krvarenja. Mračna senka ovog ubistva ne pada jedino na Panića. Naime, niko od gostiju prepunog kafića nije imao hrabrosti da zaustavi pomahnitalog napadača koji je, po izjavama očevidaca, nekoliko minuta nemilosrdno tukao Dovijanića sve dok mu nije ponestalo snage. Panić je bio očajan, van sebe i pod uticajem alkohola što svakako nije opravdanje za ovaj gnusni zločin. Postavlja se jedno, mnogo krupnije pitanje: "Koje je opravdanje ljudi koji su se zatekli u klubu?"

PRITISKANJE DUGMETA. GAŠENJE TELEVIZORA

MILICA: Ovo je užasno! Oni su...

MILICA USTAJE. ŠUŠTANJE POSTELJINE. TAPKANJE MILIČINI STOPALA PO TEPIHU

VIKTOR: Gde ideš? Vrati se u krevet.

MILICA: Kako možeš da budeš tako miran? To su tvoji ljudi!

VIKTOR: Bili. Obojica su otpušteni, zar ne?

MILICA: Da, u pravu si.

ŠUŠTANJE ODEĆE. MILIČINI UZDASI.

VIKTOR: Šta to radiš?

MILICA: Oblaćim se. Idem kući.

VIKTOR: Kasno je.

MILICA: Misliš, kasno je za Miloša? Da si javio Paniću sad bi Miloš bio živ.

VIKTOR: Javio šta?

MILICA: Da je dobio Milošev mesto.

VIKTOR: Da, mislio sam da to uradim ali, posle sam se konsultovao sa gazdom. Složili smo se da je Panić mokar iza ušiju, napržen i prilično svojeglav. Ne može se raditi s takvim čovekom. Miloš je doneo pravu odluku što ga je otpustio.

MILICA: Ali, to nema smisla. Miloša ste otpustili zato što je otpustio Panića.

VIKTOR: Miloš je svejedno morao da ode. I on i ceo njegov tim.

MILICA: Pa kako onda...

VIKTOR: U ponedeljak ćemo raspisati konkurs preko interneta. Javiće nam se preko sto mladih, nezaposlenih reklamosera koji će biti spremni da rade za kikiriki. Naravno, neko iskusan će to morati da vodi. Neko ko je sve posmatrao i analizirao sa strane. Neko objektivan.

MILICA: Ko?

VIKTOR: Ti. Ajde, vrati se u krevet.

MILICA: Znaš šta? Neću. Dajem otkaz.

MILIČINI KORACI KOJI SE UDALJAVA JU. OTVARANJE VRATA

VIKTOR: Zaboravila si cipele.

MILICA: Zabole me za tvoje cipele!

LUPANJE VRATIMA. KORACI KOJI SE POSTEPENO UDALJAVA JU IZA VRATA, U HODNIKU

VIKTOR: Glupa kučka. A, dobro. Od ponedeljka tražimo novu sekretaricu. Niko nije nezamenjiv.

PRELAZ.

/KRAJ/